

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322202331
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1322202331.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Renáty Šiškovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: S.. C. R., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt S. XXXX/X, XXX XX Y., štátny občan G., zastúpeného Advokátska kancelária Marko, s. r. o., Gróbska 19, 900 27 Bernolákovo, IČO: 36 860 646 proti žalovanému: SUN lakes apartments I spol. s r.o., Mierové nám. 2, 903 01 Senec, IČO: 47 892 242, zastúpenému KASATKIN & PARTNERS s. r. o., Čajakova 13, 811 05 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 255 021 o nariadenie neodkladného opatrenia a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/59/2022-56 zo dňa 25.5.2022 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/59/2022-56 zo dňa 25.5.2022 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením prvým výrokom zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a druhým výrokom nepriznal žalovanému náhradu trov konania, a to s odkazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 330 ods. 2, § 336 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 26.11.2021 (správne malo byť uvedené „zo dňa 16.5.2022“ - poznámka odvolacieho súdu) sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi nahliadať do všetkých účtovných dokladov žalovaného za roky 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 a 2022 a zmlúv uzavretých žalovaným s tretími osobami v rokoch 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 a 2022 a robiť si z týchto dokladov fotokópie v sídle žalovaného, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou zo dňa 21.3.2022 domáhal, aby súd určil neplatnosť uznesení valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 24.12.2021 s tým, že pred konaním tohto valného zhromaždenia, ako aj valného zhromaždenia konaného v roku 2017 žalobcovi ako spoločníkovi nebolo umožnené nahliadať do akýchkoľvek dokladov žalovaného, pričom jeho žiadosti o nahliadanie boli buď ignorované alebo odpoveď žalovaného prostredníctvom štatutárneho orgánu bola vyhýbavá. Na poslednom valnom zhromaždení bola žalobca zástupcom konateľa informovaný, že tieto informácie si môže zistiť z verejne dostupných zdrojov s tým, že jeho žiadosti sú nevykonateľné. Podľa žalobcu žalovaný ignoruje akékoľvek jeho žiadosti o informácie podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Na osvedčenie tvrdených skutočností žalobca predložil súdu prvej inštancie notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh valného zhromaždenia dňa 24.12.2021, pozvánku na valné zhromaždenie konané dňa 24.12.2021, plnomocenstvo, uznesenie o vznesení obvinenia, žiadosti žalobcu o nahliadnutie dokladov spoločnosti z dátumov 11.12.2018, 16.1.2019, 15.2.2019, 19.3.2019, 16.12.2019, 13.12.2020,

31.8.2021, 25.1.2022, 18.2.2022, 28.3.2022 a 8.4.2022 spolu s odpoveďami žalovaného z dátumov 25.1.2022 a 16.3.2022.

3. Súd prvej inštalácie v napadnutom rozhodnutí ustálil, že podaným návrhom sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd v súlade s § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka uložil žalovanému povinnosť poskytnúť žalobcovi informácie, pričom súd prvej inštalácie v intenciách zákonných ustanovení skúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj k nemu pripojené listinné dôkazy a na ich základe skúmal, či boli v konaní osvedčené základné predpoklady pre vyhovie podanému návrhu, a to konkrétne, či žalobca osvedčil existenciu práva, ktorému má byť poskytnutá ochrana formou neodkladného opatrenia, pričom súd prvej inštalácie dospel k záveru, že žalobca osvedčil existenciu svojho práva vyplývajúceho zo skutočnosti, že je spoločníkom v žalovanej obchodnej spoločnosti a v súlade s § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka má ako spoločník právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti. Súd prvej inštalácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/21/2019 zo dňa 29.5.2019 (R 44/2019), v ktorom najvyšší súd podrobne rozoberá problematiku práva spoločníka na informácie. Ďalej súd prvej inštalácie vo vzťahu k potrebe neodkladnej úpravy pomerov v napadnutom uznesení uviedol, že žalobca predložil výzvy, ktorými priebežne od roku 2018 požadoval poskytnutie informácií, pričom podľa názoru súdu prvej inštalácie nepreukázal existenciu naliehavého ohrozenia jeho záujmov a práv tak, aby súd zasiahol do pomerov strán formou neodkladného opatrenia. Žalobca neosvedčil ani skutočnosť, že by nenariadením neodkladného opatrenia došlo k nevyhnutnému a podstatnému zhoršeniu jeho právneho postavenia. Z uvedených dôvodov súd prvej inštalácie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Nakoľko žalovanému v súvislosti s rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia trov nevznikli, súd prvej inštalácie mu náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštalácie síce správne konštatoval osvedčenie existencie jeho práva požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti v súlade s § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka, avšak podľa žalobcu súd prvej inštalácie nesprávne konštatoval nepreukázanie existencie naliehavého ohrozenia jeho záujmov a práv tak, aby súd zasiahol do pomerov strán formou neodkladného opatrenia a tiež neosvedčenie podstatného zhoršenia jeho právneho postavenia nenariadením neodkladného opatrenia. Podľa žalobcu súd prvej inštalácie skutočnosť, že spoločnosť, resp. jej štatutárny orgán 5 rokov odmieta spoločníkovi poskytnúť akékoľvek iné ako verejne dostupné informácie, považuje za nedostatočný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca má za to, že nemôže predložiť súdu dôkazy o podstatnom zhoršení svojho postavenia, keď žiadne informácie od žalovaného nedostáva. Žalobca poukázal na k návrhu pripojené uznesenie o vznesení obvinenia na jedného zo štatutárov žalovaného, kedy skutkom bola príprava krádeže dokumentov, ktoré žalobca ešte stále má, z čoho žalobca odvodil, že súd prvej inštalácie nenariadením neodkladného opatrenia chráni osobu, ktorá žalobcovi neposkytuje informácie o spoločnosti, v ktorej je žalobca na rozdiel od tejto osoby spoločníkom, aby nemusel poskytnúť žiadne informácie ako šafári s majetkom žalobcu, pričom podľa žalobcu dostupných informácií sa štatutári dopúšťajú porušovania povinností pri správe jeho majetku. Žalobcovi nie je zrejmé, odkiaľ má čerpať informácie o spoločnosti a tým zistiť prípadné protiprávne konanie konateľov, ak nie priamo od spoločnosti, v ktorej je spoločníkom a okrem informácií verejne dostupných o tejto spoločnosti kvôli konateľom nevie žalobca vôbec nič. Žalobca má za to, že bude musieť zrejme počkať, kým bude nejakým podivným spôsobom vylúčený zo spoločnosti, čo snáď bude pre súd prvej inštalácie už dostatočné osvedčenie. A možno potom skonštatuje, že keď žalobca nie je spoločník, nemá na tieto informácie právo. Takýto záver súdu prvej inštalácie žalobca vníma ako flagrantné ohýbanie práva.

5. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 veta druhá CSP doručil odvolanie žalobcu na vyjadrenie žalovanému a žalovaný sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 4.7.2022, v ktorom uviedol, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými účtovnými závierkami žalovanej spoločnosti, z ktorých vyplývajú ekonomické ukazovatele spoločnosti a zároveň mal dostatok priestoru upresniť alebo podrobnejšie vymedziť, aké konkrétne podklady z účtovníctva požaduje predložiť na nahliadnutie, čo však doposiaľ neurobil. Žalovaný vyzval žalobcu, aby špecifikoval, aké konkrétne informácie, resp. listiny požaduje a preto

podľa žalovaného nie je možné vyvodiť záver, že žalovaný žiadosti žalobcu ignoroval a informácie mu neposkytol. Žalovaný má za to, že žalobca je o stave spoločnosti a jej ekonomických ukazovateľoch dostatočne informovaný, bol oboznámený s najvýznamnejšími úkonmi a záležitosťami žalovanej spoločnosti týkajúcimi sa hospodárenia a najvýznamnejšieho majetku spoločnosti, čo preukazujú najmä zápisnice z valných zhromaždení spoločnosti spolu s prezenčnými listinami, účtovné závierky žalovanej spoločnosti a ďalšie verejne dostupné listiny, pričom z prezenčných listín k zasadaniam valných zhromaždení žalovanej spoločnosti je zjavné, že žalobca sa na nich zúčastňoval a oboznamoval sa s požadovanými informáciami. Ak boli požadované informácie verejne dostupné, konateľ o tejto skutočnosti žalobcu náležite upovedomil s tým, že mu je umožnené do týchto dokladov spoločnosti nahliadať. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/21/2019 zo dňa 29.5.2019 a ďalej uviedol, že formulácia požiadavky žalobcu na zverejnenie všetkých dokladov a zmlúv uvedená v predmetnom návrhu nezodpovedá rozsahu jeho oprávnenia požadovať od konateľa informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti v zmysle § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca žiada uvedené listiny z titulu spoločníka žalovanej spoločnosti, avšak zvolený rozsah zodpovedá oprávneniam dozornej rady, resp. jej jednotlivých členov podľa § 138 Obchodného zákonníka. Okrem ohraničenia rozsahu informácií, ktoré môže spoločník žiadať a dokladov, do ktorých je oprávnený nahliadať, predstavuje ďalšiu limitáciu aj spôsob, akým má byť toto právo uplatňované. Spoločník nesmie právo na sprístupnenie dokladov spoločnosti vykonávať šikanóznym spôsobom, t.j. takým spôsobom, ktorý by spoločnosť obmedzoval v činnosti, príp. jej spôsoboval neprimerané náklady. Žalovaný poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 719/2015 zo dňa 21.6.2016, ako aj na opakované a účelové správanie žalobcu, ktoré na žalovanú spoločnosť pôsobí negatívne a poškodzujúco s tým, že konanie žalobcu je dlhodobé a opakovane namierené proti záujmom žalovanej spoločnosti, čím ju žalobca poškodil alebo vytváral podmienky k tomu, aby došlo k jej poškodeniu. Podľa žalovaného je zjavné, že žalobca sa dlhodobo nespráva tak, ako by sa mal správať spoločník, ktorý má so spoločnosťou najlepšie úmysly, najmä s ohľadom na naplnenie jej primárneho účelu ako podnikateľského subjektu, t.j. dosiahnutia zisku. V tejto súvislosti žalovaný uviedol skutočnosti týkajúce sa mediálneho šírenia tvrdení žalobcu o žalovanej spoločnosti a jej konateľovi v spojení s úmyselne nepravdivým trestným oznámením žalobcu, ako aj na žalobcom umelo vyvolané súdne konania voči viacerým obchodným spoločnostiam, v ktorých je žalobca spoločníkom. Vo vzťahu k náležitostiam návrhu neodkladného opatrenia má žalovaný za to, že s ohľadom na bližšie neohraničený rozsah účtovných dokladov a zmlúv uzavretých žalovaným s tretími osobami je žalobný petit uvedený v predmetnom návrhu neurčitý a nevykonateľný, nakoľko pokiaľ si má žalovaný splniť povinnosť stanovenú v nariadenom neodkladnom opatrení, táto musí byť špecifikovaná jednoznačne, bez možnosti prípadných nejasností, akú ďalšiu povinnosť si má ešte splniť. Vychádzajúc z argumentácie žalobcu, že daný stav trvá už od roku 2017, a teda ide o dlhodobý stav, nemožno podľa žalovaného hovoriť o splnení požiadavky bezprostredne ohrozeného práva navrhovateľa neodkladného opatrenia, keďže žalobca sa v takom prípade domáha nápravy až po siedmich rokoch od vzniku ním tvrdeného stavu a z toho dôvodu podaný návrh ani nemôže sledovať podstatu inštitútu neodkladného opatrenia ako takého. Žalovaný má za to, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ako ani nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a teda potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

7. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, podaným na súd prvej inštancie dňa 17.5.2022, sa žalobca proti žalovanému domáha, aby súd nariadil neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti žalovanému umožniť žalobcovi nahliadať do všetkých účtovných dokladov žalovaného za roky 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 a 2022 a zmlúv uzavretých žalovaným s tretími osobami v rokoch 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 a 2022 a robiť si z týchto dokladov fotokópie, a to v sídle žalovaného. Svoj návrh žalobca odôvodnil ignorovaním jeho žiadostí o akékoľvek informácie ohľadom žalovaného s tým, že v dôsledku konania štatutárneho orgánu žalovaného žalobca od roku 2017 nemá prístup k iným ako verejne dostupným informáciám o žalovanej spoločnosti, pričom podľa žalobcu je nepochybne dôležité, aby mal o spoločnosti komplexné a čo najpodrobnejšie informácie a rozhodoval sa na základe takýchto informácií a nie aby „odhadoval“ situáciu na základe verejne dostupných informácií.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

16. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

17. Podľa § 122 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločníci vykonávajú svoje práva týkajúce sa riadenia spoločnosti a kontroly jej činnosti na valnom zhromaždení v rozsahu a spôsobom uvedeným v spoločenskej zmluve, prípadne v stanovách.

18. Podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka spoločníci majú najmä právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti.

19. Podľa § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, alebo uplatniť nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní so splatením vkladu, prípadne nároky na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom. To neplatí, ak spoločnosť už tieto nároky uplatňuje. Iná osoba ako spoločník, ktorý žalobu podal, alebo ním splnomocnená osoba nemôže v súdnom konaní robiť úkony v mene spoločnosti.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to predovšetkým s odvolaním dotknutým uznesením súdu prvej inštancie, s odvolaním žalobcu a s vyjadrením žalovaného k odvolaniu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odôvodnenie predmetného uznesenia súdu prvej inštancie obsahuje všetky podstatné skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie viedli k jeho rozhodnutiu a je z neho jednoznačne zrejmý myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovej časti napadnutého uznesenia.

22. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie vo dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v danom prípade z obsahu predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca ho odôvodňuje potrebou bezodkladnej úpravy pomerov, i keď explicitne tento dôvod vo svojom návrhu neuviedol. V každom prípade však žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť žalobcu pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá žalobcovi povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 25.4.2012 pod sp. zn. 1Cdo/147/2011 vo vzťahu k predbežnému opatreniu, ktoré bolo procesným inštitútom v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok svojím obsahom a účelom blízkym neodkladnému opatreniu v zmysle CSP, uviedol, že „Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.“.

24. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia riadne dokazovanie nevykonáva, nakoľko vychádza len z obsahu spisu a zo skutočností osvedčených z predložených listín. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti strán sporu a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

25. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ani zo samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani z argumentácie žalobcu obsiahnutej v odvolaní nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu sa žalobca nedomáhal, resp. nedomáha odstránenia ním tvrdeného protiprávneho stavu rozporného s ustanovením § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka podaním riadnej žaloby vo veci samej s petitom totožným s petitom predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou by uplatnil žalobný nárok zodpovedajúci jeho právu spoločníka vyplývajúcejmu z dikcie ustanovenia § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale domáha sa odstránenia tvrdeného protiprávneho stavu formou neodkladného opatrenia, v prípade ktorého ide vo svojej podstate primárne o výnimočné opatrenie dočasného a preventívneho charakteru. V danom prípade aj samotný žalobca tvrdí dlhodobé porušovanie jeho práv spoločníka zo strany žalovaného, a to už od roku 2017, pričom predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol žalobcom podaný na súd až v roku 2022 bez toho, aby v ňom žalobca akýmkoľvek spôsobom zdôvodnil opodstatnenosť ochrany ním tvrdeného nároku práve formou neodkladného opatrenia. Žalobca vo svojom návrhu žiadnym spôsobom neodôvodnil prípadnú opodstatnenosť aplikácie ustanovenia § 330 ods. 2 CSP v spojení s § 336 ods. 1 CSP a súčasne ani neuviedol žiadny konkrétny v danom čase existujúci

bezprostredný účel a potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia špecifikovaním a osvedčením konkrétnych skutočností, ktoré by zakladali dôvodnosť žalobcom navrhovanej úpravy pomerov strán práve navrhovaným neodkladným opatrením, keďže práve tvrdenie a osvedčenie takýchto skutočností zo strany žalobcu je nevyhnutné pre ustálenie prípadného záveru súdu o existencii bezprostredne hroziacej ujmy a bezprostrednej potreby úpravy pomerov, ktoré by zakladali dôvodnosť poskytnutia ochrany práv a oprávnených záujmov žalobcu formou neodkladného opatrenia. Tvrdenia takéhoto charakteru a ich osvedčenie však v návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia úplne absentujú, keď žalobca svoj návrh vo svojej podstate odôvodnil len svojím subjektívnym záujmom na získaní komplexných informácií o žalovanej spoločnosti, čo však v žiadnom prípade nemožno zo strany súdu objektívne kvalifikovať ako bezprostredne existujúcu potrebu bezodkladnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia, pri ktorom sa nevykonáva riadne dokazovanie, ale len na základe osvedčovaných skutočností jednou zo strán sporu sa poskytuje dočasná a preventívna ochrana prostredníctvom zásahu súdu výnimočného charakteru. Žalobca okrem tvrdení o ignorovaní jeho žiadostí o akékoľvek informácie ohľadom žalovaného od roku 2017 a okrem deklarovania záujmu žalobcu o komplexné a čo najpodrobnejšie informácie o žalovanej spoločnosti za účelom rozhodovania sa na základe takýchto informácií a za účelom zistenia prípadného protiprávneho konania konateľov, ktoré však z objektívneho hľadiska nie je možné vyhodnotiť ako dostatočnú a presvedčivú argumentáciu vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáha voči žalovanému uloženia povinnosti umožniť žalobcovi nahliadnuť do všetkých účtovných dokladov a zmlúv uzavretých medzi žalovaným a tretími osobami za roky 2017-2022, neuviedol tak v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani vo svojej odvolacej argumentácii žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by aspoň s vysokou pravdepodobnosťou osvedčovali v danom čase existujúcu potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami v nadväznosti na konkrétne identifikovaný existujúci účel a záujem sledovaný žalobcom, ktorého ochranu nemožno dosiahnuť inak než nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie nie je inštitútom právnej ochrany, ktorým by bolo možné len na základe všeobecných, vágnych a subjektívnych tvrdení jeho navrhovateľa poskytnúť bez ďalšieho ochranu právam, ktorých porušovanie je aj podľa tvrdenia samotného žalobcu dlhodobé a trvajúce niekoľko rokov. V predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia absentuje nielen uvedenie relevantných tvrdení vo vzťahu k bezodkladnej potrebe nariadenia neodkladného opatrenia špecifikovaním účelu neodkladného opatrenia v spojení s jeho prípadným vplyvom na ďalšie kroky a úkony žalobcu, ale navyše v ňom napríklad úplne absentuje aj časové ohraničenie, v ktorom by sa malo navrhované neodkladné opatrenie vykonať, pričom v tejto súvislosti je potrebné zo strany odvolacieho súdu zdôrazniť, že ani prípadný oprávnený výkon práva spoločníka nemôže mať šikanózný charakter vo vzťahu k dotknutej obchodnej spoločnosti. Pre ustálenie záveru o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia ako mimoriadneho opatrenia majúceho dočasný charakter rozhodne nepostačuje bez ďalšieho tvrdenie žalobcu o jeho snahe mať komplexné a čo najpodrobnejšie informácie. Žalobca vo svojom návrhu v podstate neuviedol nič, čo by nasvedčovalo existencii bezprostredne hroziacej konkrétnej ujmy na právach a oprávnených záujmoch žalobcu vyvolanej žalobcom tvrdeným porušením povinnosti zo strany žalovaného. Samotné tvrdenie žalobcu o porušovaní povinnosti v zmysle § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka zo strany štatutárnych orgánov žalovaného (podľa tvrdenia žalobcu trvajúce od roku 2017) v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako naplnenie jednej z kumulatívnych podmienok nariadenia neodkladného opatrenia, a to potreby bezodkladnej úpravy pomerov. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami žalobcom navrhovaným neodkladným opatrením.

26. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca osvedčil existenciu svojho práva vyplývajúceho zo skutočnosti, že je spoločníkom v žalovanej obchodnej spoločnosti a v súlade s § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka má ako spoločník právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní skutkovej a právnej opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia je v zmysle vyššie citovanej procesnoprávnej úpravy nevyhnutné nielen osvedčenie samotnej existencie práva vyplývajúceho z hmotnoprávnej úpravy, ale predovšetkým osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, t.j. v danom prípade žalobcom uplatňovaného nároku na nahliadnutie do všetkých účtovných dokladov žalovaného za roky 2017-2022 a do zmlúv uzavretých žalovaným s tretími osobami v rokoch 2017-2022 v spojení s vyhotovením ich fotokópií. V tejto súvislosti odvolací súd zastáva názor, že žalobca svojím strohým deklarováním záujmu na získaní informácií za účelom zistenia prípadného protiprávneho konania konateľov dôvodnosť a trvanie nároku v ňom uplatňovanom rozsahu neosvedčil. V rámci odvolacej argumentácie žalobca síce uviedol, že

podľa jemu dostupných informácií sa štatutári dopúšťajú porušovania povinností pri správe majetku žalobcu, avšak toto svoje tvrdenie nekonkretizoval žiadnymi skutočnosťami. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.5.2019 pod sp. zn. 3Obdo/21/2019 (publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2019 pod č. 44), na ktoré síce v napadnutom rozhodnutí poukázal aj súd prvej inštancie, avšak bez toho aby jeho závery aplikoval na daný prípad. Zo záverov vyššie označeného judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že „V spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá nemá zriadenú dozornú radu, neprechádzajú pri výkone práva podľa ustanovenia § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka na spoločníka oprávnenia, ktoré zákon zveruje dozornej rade ako kontrolnému orgánu spoločnosti podľa § 138 ods. 1 Obchodného zákonníka alebo jej jednotlivým členom podľa § 138 ods. 2 Obchodného zákonníka“ a ďalej, že „Súčasťou práva spoločníka na informácie a na nahliadanie do dokladov spoločnosti je aj jeho právo požadovať od spoločnosti, ak disponuje potrebným technickým vybavením, aby mu umožnila vyhotovenie kópií jednotlivých dokladov spoločnosti za náhradu vzniknutých nákladov“, pričom v odôvodnení predmetného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Po zohľadnení systematiky ustanovenia § 122 Obchodného zákonníka je zrejmé, že odsek 2 uvedeného zákonného ustanovenia nie je možné pri posudzovaní práva spoločníka na informácie a na nahliadanie do dokladov spoločnosti vykladať samostatne, ale výlučne v spojení s oprávneniami spoločníka vyplývajúcimi mu z § 122 ods. 1, resp. ods. 3 Obchodného zákonníka.“. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že „Právo spoločníka na informácie o záležitostiach spoločnosti a právo spoločníka nahliadať do dokladov spoločnosti je tak späté s takými informáciami a dokladmi spoločnosti, ktoré sa týkajú najvýznamnejších úkonov a záležitostí spoločnosti, a ktoré môžu mať napr. vplyv na likviditu spoločnosti a v konečnom dôsledku aj na hodnotu obchodného podielu spoločníka, resp. na výšku podielu spoločníka na zisku spoločnosti. Z ustanovenia § 122 Obchodného zákonníka však nemožno vyvodiť právo spoločníka nahliadať do všetkých dokladov spoločnosti. Toto právo zákon zveruje členom na to povolaného orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným - t.j. členom dozornej rady - ktorí sú oprávnení žiadať od konateľov informácie a vysvetlenia o všetkých záležitostiach spoločnosti a nahliadať do všetkých obchodných a účtovných kníh a iných dokladov spoločnosti (k tomu vid' aj ustanovenie § 138 ods. 2 Obchodného zákonníka). Na predmetnom konštatovaní nemení nič ani skutočnosť, že dozorná rada je v rámci spoločnosti s ručením obmedzeným konštruovaná ako fakultatívny orgán, keď jej zriadenie závisí výlučne od vôle spoločníkov vyjadrenej v spoločenskej zmluve.“. Odvolací súd podporne poukazuje aj na obdobné závery vyplývajúce z uznesenia Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 21.6.2016 pod sp. zn. IV. ÚS 719/2015, v ktorom ústavný súd v nadväznosti na ustanovenie § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka uviedol, že „...ani práva spoločníka obchodnej spoločnosti uvedené v citovanom ustanovení obchodného zákonníka nemožno absolutizovať do tej miery, že by obchodná spoločnosť bola povinná kedykoľvek a v spoločníkom stanovenom rozsahu jeho požiadavkám bezvýhradne vyhovieť, t.j. i výkon týchto oprávnení zo strany spoločníkov podlieha posúdeniu jeho primeranosti, pretože neprimeraný výkon týchto práv, alebo dokonca ich zneužitie, sa môže negatívne prejavovať i na chode spoločnosti, prípadne mať iné škodlivé účinky v závislosti na povahe a spôsobe realizácie predmetných oprávnení. Ako vyplýva z napadnutého uznesenia dovolacieho súdu, Najvyšší súd sa vo svojej judikatúre otázke rozumnej rovnováhy práv spoločníkov a im zodpovedajúcich povinností spoločnosti už venoval, a to vo svojom uznesení sp. zn. 29Cdo 3704/2009 zo dňa 22.2.2011, v ktorom vyzdvihol, že „právo spoločníka na poskytovanie informácií a sprístupnenie dokladov spoločnosti nie je úplne neobmedzené, ale zahrňuje iba tie doklady a informácie, ktoré sú potrebné k tomu, aby spoločník získal rozumný prehľad o záležitostiach spoločnosti. Medzi také informácie nepochybne patria najmä informácie o rozsahu a základnej štruktúre majetku spoločnosti a o významnejších zmluvách týkajúcich sa nakladania s týmto majetkom. Pritom právo na sprístupnenie dokladov spoločnosti nesmie spoločník - rovnako ako akékoľvek iné právo - vykonávať šikanujúcim spôsobom, t.j. takým spôsobom, ktorý by spoločnosť obmedzoval v činnosti, prípadne jej spôsoboval neprimerané náklady. Na druhej strane ani spoločnosť nesmie postupovať šikanujúcim spôsobom pri odopretí tohto práva“. V súvislosti s petitom predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáha, aby mu bolo zo strany žalovaného umožnené nahliadať do všetkých účtovných dokladov žalovaného a zmlúv uzavretých žalovaným s tretími osobami v rokoch 2017-2022 a robiť si z týchto dokladov fotokópie, a to v spojení so žalobcom prezentovanými dôvodmi potreby nariadenia neodkladného opatrenia je potom v kontexte vyššie uvedených záverov vyplývajúcich z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority v sústave všeobecných súdov nutné zo strany odvolacieho súdu konštatovať, že žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil relevantným spôsobom ani dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením, keďže žiadnym spôsobom neodôvodnil potrebu nahliadnutia do

všetkých účtovných a zmluvných dokumentov žalovaného spadajúcich pod roky 2017-2022, v ktorých sú s najväčšou pravdepodobnosťou zahrnuté aj doklady týkajúce sa bežného chodu spoločnosti, napr. zmluvy a účtovné doklady týkajúce sa dodávok energií, bežného spotrebného materiálu a podobne, pričom žalobca svoj záujem na nahliadnutí aj do tohto druhu dokladov nepodporil vôbec žiadnym tvrdením.

27. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom návrhu neuviedol, z akého dôvodu sa domáha práve formou neodkladného opatrenia poskytnutia súdnej ochrany vo vzťahu k ním tvrdenému dlhodobému trvajúcejmu porušovaniu práv spoločníka podľa § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri ktorom je v zásade namieste domáhanie sa odstránenia protiprávneho stavu podaním žaloby vo veci samej, odvolací súd zastáva názor, že žalobcom navrhované uloženie povinnosti žalovanému nemožno kvalifikovať ako možné a spravodlivé naplnenie dikcie § 330 ods. 2 CSP v spojení s § 336 ods. 1 veta druhá CSP, nakoľko obsah žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia nepredstavuje prípad, kedy neodkladné opatrenie ako zabezpečovací procesný inštitút dočasného charakteru vydaný bez formálneho dokazovania len na základe jednou stranou sporu osvedčovaných skutočností môže konzumovať vec samu bez toho, aby žalobca relevantnými tvrdeniami a dôkazmi osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami prostredníctvom neodkladným opatrením uloženej povinnosti žalovanému umožniť žalobcovi nahliadnúť v podstate do kompletnej účtovnej a zmluvnej dokumentácie žalovaného, ako tomu bolo v danom prípade.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vo výroku vecne správne potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, nakoľko žalovaný zastúpený advokátom bol v odvolacom konaní plne úspešný.

30. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).